

Nr 2.

Ankom till riksdagens kansli den 16 augusti 1919 kl. 2 e. m.

Första särskilda utskottets utlåtande, i anledning av dels Kungl. Maj:ts proposition angående glidande tullsatser för vissa slag av spannmål m. m., dels ock i ämnet väckta motioner.

Närvarande: herrar greve Hamilton, C. E. Svensson, Johan Nilsson i Skottlandshus, Holmquist, greve Wachtmeister, Ingeström, Barthelson, Ivar Pettersson, Örne, Rosén, Wohlin, Källman, Nilsson i Bonarp, Nilsson i Tånga, Olsson i Kullenbergstorp, Bårg, Röing, Waldén, Lithander, von Sneidern, Hage, Magnusson i Skövde, Wigforss samt Norling.

I proposition, nr 2, av den 2 augusti 1919, vilken hänvisats till första särskilda utskottet, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt statsrådsprotokoll över jordbruksärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att

dels besluta,

att vid införsel till riket under tiden 1 juni 1920—31 maj 1922 av vete, råg eller korn skall erläggas en tullsats motsvarande halva skillnaden mellan å ena sidan det på sätt nedan sägs bestämda inhemska normalpriset för vete efter avdrag av 5 procent å samma pris och å andra sidan det i enlighet med nedan meddelade bestämmelser för den tid, då införseln sker, beräknade importpriset för vete, dock att, där denna skillnad ej uppgår till minst en krona för 100 kilogram, tull icke skall för varan utgå samt att tullen icke må i något fall överstiga 3 kronor 70 öre för 100 kilogram; samt

att vid införsel till riket under samma tid av mjöl eller gryn av vete, råg eller korn samt vid införsel av malt eller av till tulltaxans *Bihang till urtima riksdagens protokoll 1919. 11 saml. 1 avd. 2 häft. (Nr 2.) 1*

rubrik 149 hänförligt bröd skall erläggas en tullsats, som med 75 procent överstiger den för omalet vete samtidigt gällande tullsats, skolandet nu ifrågavarande tullsats uttryckas i jämnt femtal öre och vid behov avrundas till närmast högre femtal;

dels besluta, att förenämnda inhemska normalpris för vete skall för ett år i sänder av den ifrågavarande tiden uträknas av lantbruksstyrelsen i enlighet med de grunder, som finnas angivna i den vid statsrådsprotokollet fogade bilagan nr 1;

dels besluta, att ovan omförmälda importpris skall för perioder av tre månader, räknade från och med den 1 juni 1920, beräknas av kommerskollegium och avse medelpriset å utländskt vete fritt banvagn i svensk importhamn;

dels medgiva, att Kungl. Maj:t må äga utfärda de närmare bestämmelser angående beräkandet av omförmälda normalpris samt förenämnda importpris, som må finnas erforderliga;

dels fastställa ändrad lydelse av vissa rubriker i tulltaxan i enlighet med vid statsrådsprotokollet såsom bilaga nr 2 fogat förslag, att tillämpas under tiden 1 juni 1920—31 maj 1922;

dels och godkänna det vid statsrådsprotokollet såsom bilaga nr 3 fogade förslag till ändrad lydelse av § 13 mom. 3 i förordningen den 9 juni 1911 med tulltaxa för inkommande varor, att tillämpas under tiden 1 juni 1920—31 maj 1922.

Till utskottet hava jämväl överlämnats nio i anledning av propositionen väckta motioner.

I likalydande motioner, I: 1 av herr *Aaby Ericsson m. fl.* och II: 2 av herr *Magnusson* i Tumhult *m. fl.*, har hemställts,

»att riksdagen behagade

dels besluta att vid införsel till riket under tiden 1 juni 1920—31 maj 1922 av vete, råg eller korn skall erläggas en tullsats motsvarande skillnaden mellan å ena sidan det på sätt nedan sägs bestämda inhemska normalpriset för vete och å andra sidan det i enlighet med nedan meddelade bestämmelser för den tid, då införseln sker, beräknade importpriset för vete, samt

att vid införsel till riket under samma tid av mjöl eller gryn av vete, råg eller korn samt vid införsel av malt eller av till tulltaxans rubrik 149 hänförligt bröd skall erläggas en tullsats, som med 75 procent överstiger den för omalet vete samtidigt gällande tullsats, skolandet nu ifrågavarande tullsats uttryckas i jämnt femtal öre och vid behov avrundas till närmast högre femtal;

dels besluta, att förenämnda inhemska normalpris för vete skall för ett år i sänder av den ifrågavarande tiden uträknas av lantbruksstyrelsen i huvudsaklig överensstämmelse med de grunder, som finnas angivna i den vid statsrådsprotokollet fogade bilagan nr 1;

dels besluta, att ovan omförmälda importpris skall för perioder av tre månader, räknade från och med den 1 juni 1920, beräknas av kommerskollegium och avse medelpriset å utländskt vete fritt banvagn i svensk importhamn;

dels medgiva, att Kungl. Maj:t må äga utfärda de närmare bestämmelser angående beräklandet av omförmälda normalpris samt förenämnda importpris, som må finnas erforderliga;

dels fastställa ändrad lydelse av vissa rubriker i tulltaxan i enlighet med vid statsrådsprotokollet såsom bilaga nr 2 fogat förslag, att tillämpas under tiden 1 juni 1920—31 maj 1922, dock med de ändringar, som betingas av våra här ovan gjorda yrkanden;

dels och godkänna det vid statsrådsprotokollet såsom bilaga nr 3 fogade förslag till ändrad lydelse av § 13 mom. 3 i förordningen den 9 juni 1911 med tulltaxa för inkommande varor, att tillämpas under tiden 1 juni 1920—31 maj 1922.»

I likalydande motioner, I: 2 av herr *Wohlin m. fl.* och II: 6 av herr *Olsson* i Kullenbergstorp *m. fl.*, har yrkats,

»att riksdagen måtte besluta,

att den i Kungl. Maj:ts proposition nr 2 till innevarande riksdag angående glidande tullsatser för vissa slag av spannmål m. m., första momentet och första stycket, upptagna bestämmelsen om att tullen å vete, råg och korn vid införsel till riket under tiden 1 juni 1920—31 maj 1922 icke må i något fall överstiga 3 kronor 70 öre för 100 kilogram måtte utgå;

att den i samma moment och stycke av sagda proposition upptagna bestämmelsen om att å det på visst sätt bestämda inhemska normalpriset för vete skall vid tullberäkningen göras avdrag av 5 procent å samma pris måtte utgå;

att vid införsel till riket under tiden 1 juni 1920—31 maj 1921 av vete, råg eller korn skall erläggas en tullsats motsvarande halva skillnaden, samt att vid införsel till riket under tiden 1 juni 1921—31 maj 1922 av samma spannmålsslag skall erläggas en tullsats motsvarande tre fjärdedelar av skillnaden mellan å ena sidan det på sätt i propositionen sägs bestämda inhemska normalpriset för vete och å andra sidan det i enlighet med darsammastädes meddelade bestämmelser för den tid, då införsel sker, beräknade importpriset för vete, dock att. där

denna skillnad ej uppgår till minst en krona för 100 kilogram, tull icke skall för varan utgå.»

I likaledes likalydande motioner, I: 3 av herr *Ivar Pettersson m. fl.* och II: 5 av herr *Nilsson* i Vibberbo *m. fl.*, har föreslagits,

»att riksdagen, under uttalande att det oavvisliga behovet av åtgärder till varuprisens nedbringande kräver även ett försök härtill i fråga om brödsäden, och under förutsättning att Kungl. Maj:t i god tid före 1 juni 1922 framlägger till riksdagens prövning förslag angående sättet för den inhemska brödsädsodlingens fulla säkerställande såsom lönande näring, ville bifalla Kungl. Maj:ts proposition nr 2 med den ändring, att

dels den föreslagna glidande tullsatsen under tiden 1 juni 1920—31 maj 1921 å vete, råg och korn kommer att motsvara halva skillnaden mellan det beräknade inhemska normalpriset, utan ifrågasatt avdrag av 5 procent, och det beräknade importpriset för vete, oavsett om denna skillnad ej uppgår till 1 krona eller tullen skulle överstiga kronor 3.70 för 100 kilogram,

dels samma tullsats under tiden 1 juni 1921—31 maj 1922 skall motsvara tre fjärdedelar av sagda skillnad.»

Herr *Olsson* i Kollungeröd har i motion II: 1 hemställt, »att riksdagen täcktes besluta en tullsats å importerad spannmål, mjöl och gryn m. m. i enlighet med den kungl. propositionen, men att den bestämmelsen 'samt att tullen icke må i något fall överstiga 3 kronor 70 öre för 100 kilogram' måtte ur lagförslaget utgå;

samt att vederbörande utskott täcktes utforma härav betingad ändring i förslaget till ändrad lydelse av vissa rubriker i tulltaxan.»

Vidare hava herrar *Hage* och *Månsson* i Hagaström i motion II: 7 yrkat, »att riksdagen måtte avslå proposition nr 2 med förslag till glidande tullsatser för vissa slag av spannmål».

Slutligen har i motion II: 8 herr *Sköld* hemställt, »att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition nr 2».

I fråga om den utredning som åberopats och de skäl som anförts till stöd för de sålunda föreliggande förslagen får utskottet hänvisa till det vid propositionen nr 1 fogade statsrådsprotokollet jämte det betänkande, som närslutits sistnämnda proposition, ävensom till de särskilda motionerna.

I sitt utlåtande nr 1 i anledning av propositionen nr 1, angående införselmonopol å viss spannmål m. m., har utskottet omnämnt, att på uppdrag av chefen för jordbruksdepartementet särskilda sakkunniga den 30 april 1919 avgivit betänkande angående avvecklingen av den statliga spannmålsregleringen. Nämnda betänkande är fördelat i två avdelningar, av vilka den förra avser tiden före upphörandet av minimipriserna på vete och råg och den senare viss tid därefter. Vad de sakkunniga beträffande den förstnämnda tidsperioden anfört har föranlett Kungl. Maj:ts proposition nr 1. I den nu föreliggande propositionen avgiver Kungl. Maj:t förslag i fråga om åtgärder för tiden närmast efter upphörandet av berörda minimipriser.

Ovan omförmälda, i propositionen nr 2 åberopade protokollsutdrag innehåller hänvisning till den punkt av statsrådsprotokollet för samma dag, vilken bifogats propositionen nr 1 och vilken innehåller motiveringen till jämväl det Kungl. Maj:ts förslag, som nu föreligger.

Under det att den uppgift för statens ingripande på spannmålsmarknadens område, som Kungl. Maj:t sökt lösa genom det i propositionen nr 1 framlagda förslaget, till sin natur bestämts av de förhållanden, som minimiprisernas fortsatta giltighet intill den 1 juni 1920 medfört, så har det beträffande den närmast följande tiden gällt att tillse, huruvida särskilda åtgärder äro påkallade för att trygga landets behov av brödsäd. Den utredning, som i den förevarande propositionen åberopats, avser, bland annat, att ådagalägga, att med hänsyn till folkförsörjningens tryggnad åt brödsädsodlingen bör beredas under en övergångstid, som föreslagits till två år, ungefär enahanda förutsättningar som den ägde under årtiondet närmast före krigets utbrott. Detta syfte avser förslaget att ernå genom reglering av importpriserna i förhållande till gällande produktionskostnader för den inhemska brödsäden enligt ett system med s. k. glidande tullskala.

Propositionen.

I flera av de ovan omförmälda, i anledning av propositionen väckta motionerna hava ändringar av större eller mindre räckvidd i Kungl. Maj:ts förslag påyrkats.

Vid den prövning, utskottet ägnat den föreliggande frågan, har utskottet funnit övertygande skäl vata ur folkförsörjningens synpunkt förebragta för vidtagande av särskilda åtgärder i syfte att under ifrågasvarande övergångstid stödja brödsädsodlingen inom landet. I likhet med Kungl. Maj:t har utskottet vidare ansett med förhållandena bäst förenligt att för ändamålet anlita ett system med glidande tullsatser. Då

*Utskottets
yttrande.*

utskottet sedermera haft att i detalj granska Kungl. Maj:ts förslag med beaktande jämväl av de i motionsväg framförda ändringsyrkandena, har utskottet funnit vad Kungl. Maj:t föreslagit vara ur synpunkten av det nyss angivna syftet väl avvägt.

Utskottet vill emellertid icke underlåta att särskilt betona, att utskottet vid behandlingen av den föreliggande frågan, i likhet med såväl de sakkunniga som departementschefen, helt bortsett från tullpolitiska synpunkter. Genom den hemställan, utskottet går att göra i detta ämne, tager utskottet följaktligen i intet hänseende ställning till den principiella frågan om tullskydd för jordbruket. Att i detta sammanhang lämna tullpolitiken ur sikte har utskottet ansett vara icke blott, med hänsyn till den uppgift det gällt att söka lösa, naturligt, utan även påkallat därav, att berörda tullfråga tillhör de ämnen, vilkas behandling i ett sammanhang är anförtrödd åt den nu arbetande tull- och traktatkommittén.

Några ändringar av redaktionell natur har utskottet i samförstånd med chefen för jordbruksdepartementet vidtagit i Kungl. Maj:ts förslag. Avfattningen av första punkten i propositionen ävensom däremot svarande del av förslaget till ändrad lydelse av vissa rubriker i tulltaxan har nämligen synts giva rum åt den tolkningen, att tull skulle erläggas, även om importpriset överstege det inhemska grundpriset.

Vidkommande ett av generaltullstyrelsen i ärendet gjort påpekande, att den föreslagna förändringen i tullsatsen för bröd påkallade omredigering av mom. 1 i § 13 tulltaxeförordningen, i vad momentet avsåge rätt till dråback för bröd, har utskottet, vid det förhållande att förslag om sådan ändring icke blivit av Kungl. Maj:t framlagt, förutsatt, att närmare utredning i förevarande ämne av Kungl. Maj:t ansetts nödig. Det kan ifrågasättas, om icke en sådan utredning jämväl borde omfatta frågan, huruvida och i så fall under vilken form den i samma moment medgivna rätt till dråback för »makaroner eller vermiceller av malet eller krossat vete» bör bibehållas.

I anslutning till vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen måtte, med anledning av Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 2 och med avslag å de i ämnet väckta motionerna, I: 1 av herr Ericsson, Aaby. m. fl., I: 2 av herr Wohlin m. fl., I: 3 av herr

Pettersson, Ivar, m. fl., II: 1 av herr Olsson i Kollunge-röd, II: 2 av herr Magnusson i Tumhult m. fl., II: 5 av herr Nilsson i Vibberbo m. fl., II: 6 av herr Olsson i Kullenbergstorp m. fl., II: 7 av herrar Hage och Månsson i Hagaström samt II: 8 av herr Sköld,

dels besluta,

att vid införsel till riket under tiden 1 juni 1920—31 maj 1922 av vete, råg eller korn skall, där det i enlighet med nedan meddelade bestämmelser för den tid, då införseln sker, beräknade importpriset för vete med en krona eller mera för 100 kilogram understiger det på sätt nedan sägs bestämda inhemska normalpriset för vete efter avdrag av 5 procent å samma pris (*grundpriset*), utgå tull; och skall tullen motsvara halva skillnaden mellan nämnda grundpris och importpris, dock att tullen icke må i något fall överstiga 3 kronor 70 öre för 100 kilogram; samt

att vid införsel till riket under samma tid av mjöl eller gryn av vete, råg eller korn samt vid införsel av malt eller av till tulltaxans rubrik 149 hänförligt bröd skall erläggas en tullsats, som med 75 procent överstiger den för omalet vete samtidigt gällande tullsats, skolande nu ifrågavarande tullsats uttryckas i jämnt femtal öre och vid behov avrundas till närmast högre femtal;

dels besluta, att förenämnda inhemska normalpris för vete skall för ett år i sänder av den ifrågavarande tiden uträknas av lantbruksstyrelsen i enlighet med de grunder, som finnas angivna i den vid statsrådsprotokollet fogade bilagan nr 1;

dels besluta, att ovan omförmälda importpris skall för perioder av tre månader, räknade från och med den 1 juni 1920, beräknas av kommerskollegium och avse medelpriset å utländskt vete fritt banvagn i svensk importhamn;

dels medgiva, att Kungl. Maj:t må äga utfärda de närmare bestämmelser angående beräkandet av omförmälda normalpris samt förenämnda importpris, som må finnas erforderliga;

dels fastställa ändrad lydelse av vissa rubriker i

Första särskilda utskottets utlåtande Nr 2.

tulltaxan i enlighet med vid detta utlåtande såsom bilaga fogat förslag, att tillämpas under tiden 1 juni 1920—31 maj 1922;

dels ock godkänna vid statsrådsprotokollet såsom bilaga nr 3 fogat förslag till ändrad lydelse av § 13 mom. 3 i förordningen den 9 juni 1911 med tulltaxa för inkommande varor, att tillämpas under tiden 1 juni 1920—31 maj 1922.

Stockholm den 15 augusti 1919.

På första särskilda utskottets vägnar:

RAOUL HAMILTON.

Bilaga.

Förslag
till ändrad lydelse av vissa rubriker i tulltaxan.

		Kvantitet för tull- beräkningen	Tullsats	
			Kronor	ö.
	A. <i>Spannmål m. m.</i>			
	Spannmål:			
	omalen:			
74 a	råg, vete och korn: tull utgår, där vederbörligen fastställt importpris för vete med en krona eller mera för 100 kilogram understiger fastställt inhemskt grundpris för sådan vara, och tullsatsen utgör ett av Konungen för fasta tremånadersintervaller angivet belopp, motsvarande halva skillnaden mellan nämnda grundpris och importpris; dock att tullen icke må överstiga 3 kronor 70 öre för 100 kilogram;			
74 b	ärter och bönor, tjänliga till människoföda.....	100 kg.	3	70
75	havre; ävensom vicker, sojabönor samt andra ärter och bönor, ej till nästföregående rubrik hänförliga.....	—	<i>fria</i>	
76	malt, även krossat: tullsatsen är lika med den för gryn av råg, vete eller korn gällande;			
77	majs	—	<i>fri</i>	
78	andra slag	100 kg.	3	70
	malen:			
79 a	gryn av havre	100 kg.	3	50
79 b	gryn av råg, vete eller korn samt mjöl av råg, vete eller korn: tullsatsen utgör ett av Konungen för fasta tremånadersintervaller angivet, i jämnt femtal öre uttryckt belopp, som med 75 procent överstiger den för omalet vete samtidigt gällande tullsats;			
79 c	gryn, andra slag; mjöl, andra slag; ävensom mjöl av arrowrot och andra vegetabilier, ej till annan rubrik hänförligt	100 kg.	6	50
80	Ris — — — — —			
149	Bröd, alla slag, ej särskilt nämnt: tullsatsen är lika med den för mjöl av råg, vete eller korn gällande.			

Reservationer:

av herrar *Johan Nilsson* i Skottlandshus, greve *Wachtmeister, Barthelson, Nilsson* i Bonarp, *Lithander* och *Magnusson* i Skövde, vilka anför:

»Såväl uti de sakkunnigas betänkande som i departementschefens motivering till ifrågavarande kungl. proposition har den bärande tanken varit, att den inhemska brödsädsproduktionen borde bibehållas vid den omfattning den hade före kriget och att detta icke kunde nås utan att odlarne erhöles trygghet, att åtminstone produktionskostnaderna härför bleve täckta. I de av herrar *Aaby Ericsson* m. fl. i första kammaren och av herrar *Magnusson* i Tumhult m. fl. i andra kammaren väckta motionerna har i full konsekvens härmed påyrkats just ett sådant skydd för spannmålsodlingen.

Under utskottets behandling av denna fråga har visserligen konsekvensen och riktigheten av detta yrkande icke gendrivits, men det har å andra sidan visat sig utsiktslöst att för denna uppfattning vinna erforderlig anslutning. Det synes oss under sådana förhållanden lämpligt att nu begränsa oss till att påyrka sådana modifikationer i utskottsmajoritetens förslag, som borteliminera åtminstone de påtagligast felaktiga och för brödsädsodlingens vidmakthållande menligaste delarna därav.

Det av de sakkunniga påyrkade *femprocents-avdraget* motiveras med, att vi befunne oss i en fallande konjunktur med nedgående produktionspris. Denna förutsättning förefinnes enligt vår mening icke, vadan också *motivet till detta avdrag bortfaller*.

Glidtullens begränsning till kronor 3.70 skulle medföra, att vid starkt fallande pris på importspannmålen, då ju odlaren bäst vore i behov av det skydd tullen avsåg att lämna, denna skulle begränsas så, att brödsädsodlingen finge bära *hela* skillnaden mellan import- och produktionsprisen i den mån denna skillnad översteg kronor 3.70. Vi anse, att i en sådan situation denna bestämmelse skulle kunna *bringa vårt lands brödsädsodling i ett synnerligen prekärt läge*.

På grund av vad sålunda anförts anse vi, att utskottet bort hemställa,

att riksdagen måtte

dels besluta,

att vid införsel till riket under tiden 1 juni 1920—31 maj 1922 av vete, råg eller korn skall, där det i enlighet med nedan meddelade bestämmelser för den tid, då införseln sker, beräknade importpriset för vete med en krona eller mera för 100 kilogram understiger det på sätt nedan sägs bestämda inhemska normalpriset för vete, utgå tull; och skall tullen motsvara halva skillnaden mellan nämnda normalpris och importpris; samt

att vid införsel till riket under samma tid av mjöl eller gryn av vete, råg eller korn, samt vid införsel av malt eller av till tulltaxans rubrik 149 hänförligt bröd skall erläggas en tullsats, som med 75 procent överstiger den för omalet vete samtidigt gällande tullsats, skolande nu ifrågakarande tullsats uttryckas i jämnt femtal öre och vid behov avrundas till närmast högre femtal;

dels besluta, att förenämnda inhemska normalpris för vete skall för ett år i sänder av den ifrågakarande tiden uträknas av lantbruksstyrelsen i enlighet med de grunder, som finnas angivna i den vid statsrådsprotokollet fogade bilagan nr 1;

dels besluta, att ovan omförmälda importpris skall för perioder av tre månader, räknade från och med den 1 juni 1920, beräknas av kommerskollegium och avse medelpriset å utländskt vete fritt banvagn i svensk importhamn;

dels medgiva, att Kungl. Maj:t må äga utfärda de närmare bestämmelser angående beräklandet av omförmälda normalpris samt förenämnda importpris, som må finnas erforderliga;

dels fastställa ändrad lydelse av vissa rubriker i tulltaxan i enlighet med vid statsrådsprotokollet såsom bilaga nr 2 fogat förslag, att tillämpas under tiden 1 juni 1920—31 maj 1922, dock med iakttagande att rubriken 74 a erhåller följande avfattning:

'Spannmål:
omalen:

- 74 a råg, vete och korn: tull utgår, där vederbörligen fastställt importpris för vete med en krona eller mera för 100 kilogram understiger fastställt inhemskt normalpris för sådan vara, och tullsatsen utgör ett av Konungen för fasta tremånadersintervaller angivet belopp, motsvarande halva skillnaden mellan nämnda normalpris och importpris';

dels ock godkänna det vid statsrådsprotokollet såsom bilaga nr 3 fogade förslag till ändrad lydelse av § 13 mom. 3 i förordningen den 9 juni 1911 med tulltaxa för inkommande varor, att tillämpas under tiden 1 juni 1920—31 maj 1922.»

av herrar *Wohlin, Ivar Pettersson och Olsson* i Kullenbergstorp, vilka anförde:

»Med åberopande av innehållet i våra i ämnet väckta motioner och då däri framhållna skäl och synpunkter icke blivit under utskottets behandling av ärendet eller i utskottets yttrande vederlagda, få vi härmed reservera oss mot utskottets förslag i nedan angivna punkter samt hemställa,

att riksdagen måtte, med avslag å första momentets första stycke samt näst sista momentet av Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 2,

dels besluta, att förstnämnda stycke av propositionen måtte erhålla följande lydelse: 'att vid införsel till riket under tiden 1 juni 1920—31 maj 1922 av vete, råg eller korn skall, där det i enlighet med nedan meddelade bestämmelser för den tid, då införseln sker, beräknade importpriset för vete med en krona eller mera för 100 kilogram understiger det på sätt nedan sägs bestämda inhemska normalpriset för vete, utgå tull; och skall tullen under tiden 1 juni 1920—31 maj 1921 motsvara halva skillnaden samt under tiden 1 juni 1921—31 maj 1922 tre fjärdedelar av skillnaden mellan nämnda normalpris och importpris';

dels fastställa ändrad lydelse av vissa rubriker i

tulltaxan i enlighet med vid statsrådsprotokollet såsom bilaga 2 fogat förslag, att tillämpas under tiden 1 juni 1920—31 maj 1922; dock med iakttagande, att rubriken 74 a erhåller följande avfattning:

'Spannmål:

omalen:

- 74 a råg, vete och korn: tull utgår, där vederbörligen fastställt importpris för vete med en krona eller mera för 100 kilogram understiger fastställt inhemskt normalpris för sådan vara, och tullsatsen utgör ett av Konungen för fasta tremånadersintervaller angivet belopp, motsvarande under tiden 1 juni 1920—31 maj 1921 halva skillnaden och under tiden 1 juni 1921—31 maj 1922 tre fjärdedelar av skillnaden mellan nämnda normalpris och importpris.'»

av herr *Hage*,

som ansett, att utskottet bort yrka avslag på proposition nr 2 med förslag till glidande tullar och som skäl härför hänvisa *dels* till de motiv, som inom spannmålsregleringssakkunniga anförts av herrar Källman och Hage *dels* också till den utredning angående glid tullarnas natur och verkningar, som inom nämnda sakkunniga avgivits av professor E. Sommarin, vilken påvisar att de, som kritiserat nämnda tullar, huvudsakligen grundat sina påståenden om deras olämplighet på konstaterandet av följande fakta nämligen:

att medelpriser för den inhemska skörden alltid bli otillfredsställande för någon landsända och därför möta en opposition, som endast kan stillas genom att låta marknadspriserna komma till sin rätt;

att en allsidig fixering av priserna å världsmarknaden för en viss tidsperiod icke är möjlig och tillämpning av de fluktuerande börspriserna vid en glidande tullskala alltför vanskelig; samt

att den glidande tullskalan inför ett störande element i prisbildningen inom landet, vilken därigenom blir irriterande för jordbruket och den lojala handeln, men lukrativ för skickliga spekulanter.

av herrar *C. E. Svensson, Örne, Källman, Nilsson i Tånga, Bårg, Waldén, Wigforss och Norling*, som anförde:

Bihang till urtima riksdagens protokoll 1919. 11 saml. 1 avd. 2 häft. (Nr 2.) 3

»Vårt ställningstagande till Kungl. Maj:ts förvarande förslag innebär givetvis icke något som helst frångående av vår principiella övertygelse om tullsystemets skadliga verkningar, utan har uteslutande dikterats av de praktiska hänsyn, som den föreliggande situationen nödgat oss att anlägga i vårt arbete på att skydda de breda konsumerande samhällslagren mot risken av ännu tyngre bördor.»
